

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: گلوبال تایمز، اول دسمبر ۲۰۲۲*
نویسنده: یوان جیرونگ
برگردان: سایت «۱۰ مهر»
۱۲ دسمبر ۲۰۲۲

حفظ روابط پایدار با چین به نفع «دیپلماسی قدرت» رهبری هند است

هند از کمک ایالات متحده استفاده کرده است، اما قرار نیست به یک رعیت ستراتیژیک ایالات متحده تبدیل شود. هدف آن تحقق منافع ستراتیژیک خود است. تکیه بیش از حد به ایالات متحده چیزی نیست که هند می‌خواهد. بنابراین، حفظ روابط پایدار با چین یکی از جنبه‌های اصلی دیپلماسی قدرت رهبری هند است. با ظهور این دو کشور، منافع آنها به‌طور فزاینده‌ای درهم تنیده خواهد شد. مدیریت روابط با چین یک پیش نیاز مهم برای هند برای تحقق رویای یک قدرت بزرگ است. چین و هند به‌عنوان دو کشور بزرگ در حال توسعه، تلاش می‌کنند تا روابط خود را به شیوه‌ای بالغ و عاقلانه حفظ کنند.

در اول دسمبر هند رسماً ریاست دوره‌ی گروه 20 (G20) را بر عهده می‌گیرد. نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، قبلاً در سخنان پایانی خود در اجلاس سران گروه 20 در بالی، اندونزی، گفت عهده‌دار شدن ریاست گروه 20 توسط کشور ما، برای هر هندی مایه مباهات است.

از زمان روی کار آمدن مودی، هرچه هند به یک دیپلماسی قدرت پیشرو تبدیل شده، به‌تدریج و به‌همان اندازه دیپلماسی عدم تعهد خود را کم‌اهمیت جلوه داده است. در مقایسه با دیپلماسی عدم تعهد مورد حمایت کنگره ملی هند (INC)، دیپلماسی قدرت پیشرو که توسط حزب بهاراتیا جاناتا (BJP) و دولت مودی ترویج می‌شود، تغییرات ظریفی را در جهت‌گیری ستراتیژیک هند ایجاد کرده است.

اول، هند در دیپلماسی فعال‌تر است. زمانی که کنگره ملی در قدرت بود، دیپلماسی هند به‌طور کلی تدافعی بود. در مقابل، حزب بهاراتیا جاناتا، که نماینده ناسیونالیسم هندو است، در زمینه دیپلماتیک فعال‌تر است. بهاراتیا جاناتا نقش هند به‌عنوان رهبر جنبش غیرمتعهدها و نقش آن به‌عنوان یک کشور در حال توسعه را کم‌اهمیت جلوه داده است. این کشور نقش یک قدرت بزرگ را به‌عنوان پیشینه دیپلماتیک هند در نظر می‌گیرد، از برابری با قدرت‌های جهانی حمایت می‌کند و منافع هند را در سراسر جهان گسترش می‌دهد. فعال‌تر و مستقل‌تر است.

دوم، امریکا و عناصر غربی در دیپلماسی هند در حال افزایش هستند. دیپلماسی عدم تعهد بر موقعیت هند به‌عنوان رهبر کشورهای در حال توسعه متمرکز است. این کشور از ایستادگی ستراتیژیک در کنار چین و مقابله توأمان با دشواری‌های ناشی از غرب حمایت می‌کند. این امر باعث شد که روابط ایالات متحده و هند ضعیف بماند و ایالات متحده قبلاً نقش محدودی در روابط چین و هند بازی می‌کرد. اما از زمانی که بهاراتیا جاناتا به قدرت رسید، بیشتر مشتاق تحقق رؤیای هند برای تبدیل شدن به یک قدرت بزرگ بوده و انگیزه‌های قوی برای روی آوردن به دیپلماسی قدرت پیشرو دارد.

برای دستیابی به جایگاه یک قدرت بزرگ از نظر دیپلماتیک، بهاراتیا جاناتا BJP معتقد است که هند ابتداء باید قید هویت ژئوپلیتیکی یک کشور آسیا - اقیانوسیه را بشکند. هند با استفاده از ستراتیژی هند و اقیانوسیه واشنگتن، شروع به بازی با کارت ایالات متحده کرده است. برای دهلی نو، واضح است که ایالات متحده بدون همکاری هند نمی‌تواند به هدف خود در ستراتیژی هند و اقیانوس آرام دست یابد. این نه‌تنها اهمیت هند را افزایش می‌دهد، بلکه همچنین منجر به تقویت نفوذ ستراتیژیک هند و ابتکار عمل آن در روابط خارجی می‌شود. همه‌گیری شدید COVID-19 و درگیری روسیه و اوکراین سازگاری ستراتیژی دیپلماتیک هند را تسریع کرده است. دهلی نو معتقد است که نیازهای امریکا و غرب برای خودشان در حال افزایش است. واشنگتن اهمیت Quad را افزایش داده و چارچوب اقتصادی هند و اقیانوس آرام را راه‌اندازی کرده که خود منجر به تقویت اعتماد هند در این زمینه شده است.

علاوه بر این، عوامل امنیتی نقش برجسته‌ای را در همکاری‌های اقتصادی و تجاری ایفاء می‌کنند. دیپلماسی قدرت پیشرو نیازمند اندازه و قدرت اقتصادی است که بتواند با وضعیت هند مطابقت داشته باشد. به همین دلیل، دولت مودی ابتکارات زیادی مانند «ساخت در هند» را با هدف استفاده از فرصت‌ها در روند تغییر ساختار اقتصاد جهانی و هدایت هند به سمت تبدیل شدن به یک پایگاه تولیدی جدید در جهان و یک قدرت اقتصادی جهانی پیشنهاد کرده است.

از همین رو هند از یک سو شرکت‌های چند ملیتی غربی را برای انتقال ظرفیت تولید از چین به هند جذب می‌کند و از سوی دیگر هند عامل امنیتی را در همکاری‌های اقتصادی و تجاری چین و هند تعمیم می‌دهد. در واقع، روابط چین و هند به‌تدریج در حال بهبود است، اما تأثیر عامل امنیتی بر همکاری‌های اقتصادی و تجاری دو کشور را نیز نمی‌توان نادیده گرفت.

و آخرین، اما نه کم‌اهمیت، هند به‌خاطر توسعه خود نیازمند روابط پایدار با چین است. اگرچه برخی عوامل دیگر در همکاری‌های اقتصادی و تجاری هند با چین وجود داشته است، اما حجم کل تجارت بین چین و هند در سال ۲۰۲۱ به بالاترین حد خود رسید که نشان می‌دهد پتانسیل عظیمی برای همکاری در ساختار صنعتی دو کشور وجود دارد. هند بر این باور است که در مقطع حساس رشد اقتصادی قرار دارد و می‌تواند در ۲۰ تا ۳۰ سال آینده به رشد متوسط به بالا دست یابد. این امر مستلزم آن است که هند ابتداء یک محیط توسعه اقتصادی صلح‌آمیز و باثبات را حفظ کند. روابط پر

از تقابل، اصطکاک و درگیری بین چین و هند، برای توسعه هند مساعد نمی‌باشد. ارتباطات دیپلماتیک و نظامی چین و هند متوقف نشده است و هند نیز مدام به این می‌اندیشد که چگونه یک محیط خارجی مساعد برای توسعه خود ایجاد کند. هند از کمک ایالات متحده استفاده کرده است، اما قرار نیست به یک رعیت ستراتیژیک ایالات متحده تبدیل شود. هدف آن تحقق منافع ستراتیژیک خود است. تکیه بیش از حد به ایالات متحده چیزی نیست که هند می‌خواهد. بنابراین، حفظ روابط پایدار با چین یکی از جنبه‌های اصلی دیپلماسی قدرت رهبری هند است. با ظهور این دو کشور، منافع آنها به‌طور فزاینده‌ای درهم تنیده خواهد شد. مدیریت روابط با چین یک پیش نیاز مهم برای هند برای تحقق رؤیای یک قدرت بزرگ است. چین و هند به‌عنوان دو کشور بزرگ در حال توسعه، تلاش می‌کنند تا روابط خود را به شیوه‌ای بالغ و عاقلانه حفظ کنند.

* <https://www.globaltimes.cn/page/202212/1280889.shtml>